

Forfatter: Schack, Hans Egede

Titel: Udrag fra Phantasterne

Citation: Schack, Hans Egede: "Phantasterne", i Schack, Hans Egede: *Phantasterne*, udg. af Jens Kr. Andersen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, 1993, s. 21. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-schackval-shoot-idm140004320139552/facsimile.pdf> (tilgået 17. maj 2024)

Anvendt udgave: Phantasterne

skulde have været. Til Udgangspunkt benyttede vi efter Christians Forslag Capitain Lassens »Prøvesteen«, som efter Slaget d. 2den April af 700 Mand havde 550 Døde og Saarede«. Dette Forhold blev anset for passende, og grundige Beregninger anstilledes for at udfinde, hvor mange Døde og Saarede der da vilde blive, naar hele Flaadens Mandskab beløb sig til 7000, 14,000, 21,000 &c. Iøvrigt vilde Christian og jeg begge være blandt de Saarede, hvorimod Thomas meente, at der paa den Maade gik for meget Mandskab tilspilde; hvorfor han nok vilde forblive usaaret. – Da jeg i de samme Dage havde læst Noget om Havfruer, kom jeg til at ytre, at det vel ogsaa kunde hende, at en saadan viste sig under Slaget; men dette stødte strax paa Opposition hos Thomas:

»Nei, det kan aldrig hende sig,« udbød han, »for saadanne Havfruer det er bare Løgn og Opfindelse altsammen. Det er ikke Andet end Søkøer, som er langt borte.«

»Aa Sludder, Thomas!«

»Nei, det er ikke Sludder, ikke! Det er, hvad jeg selv har seet hvert Ord i en Bog, som Gartneren har, hvor det staaer at læse. Christian har ogsaa seet Bogen og veed, at det er, som jeg siger.«

»Ja, deri maa jeg jo rigtignok give Thomas Ret,« sagde Christian. »Fortællinger om Havfruer og slige Væsener er kun Overtro og Fabel, – hvorvel der dog ofte deri skjule sig meget smukke Tanker.«

Disse Ytringer førte Samtalen hen paa andre Æmner, og Christian tog deraf Anledning til at bemærke, at det dog var underligt nok, at vi altid talte om Krig og Krigsbedrifter. »Der er jo dog,« bemærkede han med Rette, »ogsaa meget Andet til, som man kan tale om og tænke paa.«

»Ja,« sagde jeg, »men der er dog ikke noget Andet, hvorfor næsten alle Folk i Hjertet har saadan Respekt som just for Krigsbedrifter.«

»Ja, men veed I, hvorfor det er?« sagde Thomas.

»Naa?«

»Jo, det skal jeg sige Jer. Det er, fordi den meste Deel kan ligesom finde paa sig selv, at, naar det rigtig korn til Stykket, saa vilde de løbe deres Vej; og derfor synes de, at det er saa bestemt gjort af dem, der bliver staaende.«

»Du er i Grunden ikke saa dum, som Du lader til, Thomas!«

»Aa nei, der er vel kanskee de, der ere meer dumme endda.«